

MARTA PUJADES

VISIONAT DE PORTFOLI

INSTITUT D'ESTUDIS BALEÀRICS

DADES PERSONALS

Nom: Marta Pujades

Domicili: C/Ses Rafaletes nº14 5G 07015 Palma

Telèfon: 615 129 115

E-mail: martapujades@gmail.com

DNI: 43205224T

NOTA BIOGRÀFICA

Llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona (2008 - 2012) i graduada al Màster Fotografia i Disseny per la Universitat Pompeu Fabra i Elisava (2012 - 2013).

Ha participat en diferents exposicions individuals i col·lectives com *De la vora a l'horitzó*, Torre de Ses Puntes Espai d'art contemporani (Manacor 2016); *Hombres coronados*, Centre d'Art Casal Son Tugores (Alaró 2016); *A imatge i semblança*, Espai d'art B2 (Sóller 2015); *Ecce Mulier*, Centre d'Art Capella de la Misericòrdia (Palma 2016); *La Gran Il·lusió*, Sala d'Art Jove (Barcelona 2015) *Radiografies*, Galeria Xavier Fiol (Palma 2015).

La seva obra videogràfica ha estat projectada en diversos programes com *Partyline. Visions femenines en vídeo art* al Festival ArtNit (Campos 2015); *Finished and Last-Minute Videos from Balearics*, MUU Gallery (Helsinki 2014) o *Point of view*, Hilvaria Studio's (Hilvarenbeek 2014).

Recentment fou guardonada amb el Premi Michael Horbach al XXXV Certamen d'Arts Visuals Vila de Binissalem que consisteix en una beca de residència de dos mesos a Michael Horbach Stiftung, Colònia. Així mateix resultà guanyadora al XXIII Premi Ciutat de Manacor d'arts visuals (2016) i finalista al Certamen Mollet Art 2014 promogut pel Museu Abelló.

Ha format part de l'edició 2015 del programa de la Sala d'Art Jove de Barcelona, així com de l'edició 2014 de Intransit promogut per la Universidad Complutense de Madrid. Ha assistit als visionats de Descubrimientos PhotoEspaña (Madrid 2015) i al IV Encontro de Artistas Novos (Santiago de Compostela 2014).

STATEMENT

Identitat

f 1 Qualitat d'ídic.

2 Qualitat d'esser una persona o cosa ella mateixa.

Imatge

f 1 Cosa que en representa exactament una altra.

Els conceptes generals que articulen la meva pràctica artística són la identitat i la imatge. M'interessa entendre com es constitueixen les diferents construccions de les identitats individuals, col·lectives o objectuals i com aquestes es canalitzen a través de representacions visuals. En aquesta línia, treballa envers les connotacions i significats que comporta l'ús del retrat. Transversalment, procuro incidir en el propi estatut ontològic de la imatge, especialment el de la imatge fotogràfica, el que em porta a tractar aspectes sobre la mirada o la percepció. Materialitzo aquestes inquietuds en projectes on la fotografia o el vídeo són els principals mitjans, però també m'interessen les pràctiques immaterials, com les accions o els processos relacionals.

Entenc l'art com una forma de relacionar-nos amb el que ens envolta, per això crec que és important que els projectes que realitzo induïxin a la reflexió o al replantejament de qüestions que es donen per establertes, en aquest sentit una de les influències cabdals al meu treball prové de la crítica feminista.

CARMÍ

2015

Projecció vídeo monocanal 15:00 min

Format digital reproduït en loop mitjançant dispositiu electrònic en miniatura

16:9 Alta definició (1080p)

[Enllaç](#)

Carmí és una acció enregistrada en vídeo en la qual em pinto els llavis de vermell per a continuació començar a pintar progressivament la resta de la cara. Em serveixo del pintallavis vermell, un element fortament vinculat a la feminitat tradicional, per d'alguna manera subvertir-ho al utilitzar-ho d'una forma per al qual no ha estat concebut (pintar-se la cara sencera). El que podria esdevenir l'observació voyeur d'una dona maquillant-se es trenca en el moment que ens adonem que no es busca un embelliment del rostre sinó una declaració de intencions. Aquest fet s'accentua al mirar directament a càmera, enfrontant-me amb la mirada de l'espectador.

La tàctica d'apropriar-se i neutralitzar un element que podria ser utilitzat per deslegitimar un col·lectiu és una pràctica sovint als discursos queer i feministes. En aquesta acció la pintura que utilitzem per embellir-nos segons unes pautes de pensament occidental i heteropatriarcal es converteix en una pintura de batalla per l'empoderament de les dones.

GIRL ON FIRE

2015

Projecció vídeo monocal 3:45 min

Format digital reproduït en loop mitjançant dispositiu electrònic en miniatura

4:3 Alta definició (1080p)

[Enllaç](#)

[Enllaç amb subtítols](#)

Tant al àlbum *Girl on fire* com a la cançó que li dona nom, un dels temes que es troba present és la inconformitat de la autora, Alicia Keys, envers als rols adjudicats tradicionalment a la dona, prenent mitjançant la seva música enviar un cert missatge ben intencionat a favor de la igualtat de gènere. Tanmateix, la suposada potencialitat subversiva de *Girl on fire* i del seu videoclip queda neutralitzada per tota la maquinaria mainstream fortament sexista per on generalment circulen les seves cançons.

La meua intervenció ha consistit en substituir les imatges del videoclip per fragments de la pel·lícula *La passion de Jeanne d'Arc* de Carl Theodor Dreyer (1928) i crear un diàleg entre ambdós discursos. El personatge de Joana d'Arc ha estat contextualitzat en diverses ocasions com a símbol feminista, representada com una dona independent capaç de sobreposar-se a situacions límit empenya pels seus ideals. Dintre aquesta lectura, es crea un paral·lelisme entre Joana d'Arc com a dona feminista i la Inquisició com a sistema patriarcal que la jutja i finalment l'assassina en un acte de violència masculista.

HOMBRES CORONADOS

2015

11 Fotografies digitals

Impressió fotogràfica llaminada sobre X-Pan 10 mm

120x80 cm

Muntatge audiovisual 5.21 min, 16:9 Alta definició (1080p)

Hombres coronados busca donar visibilitat a aquells homes que es qüestionen la forma d'entendre la masculinitat tradicional amb la fi d'assolir una major igualtat de gènere.

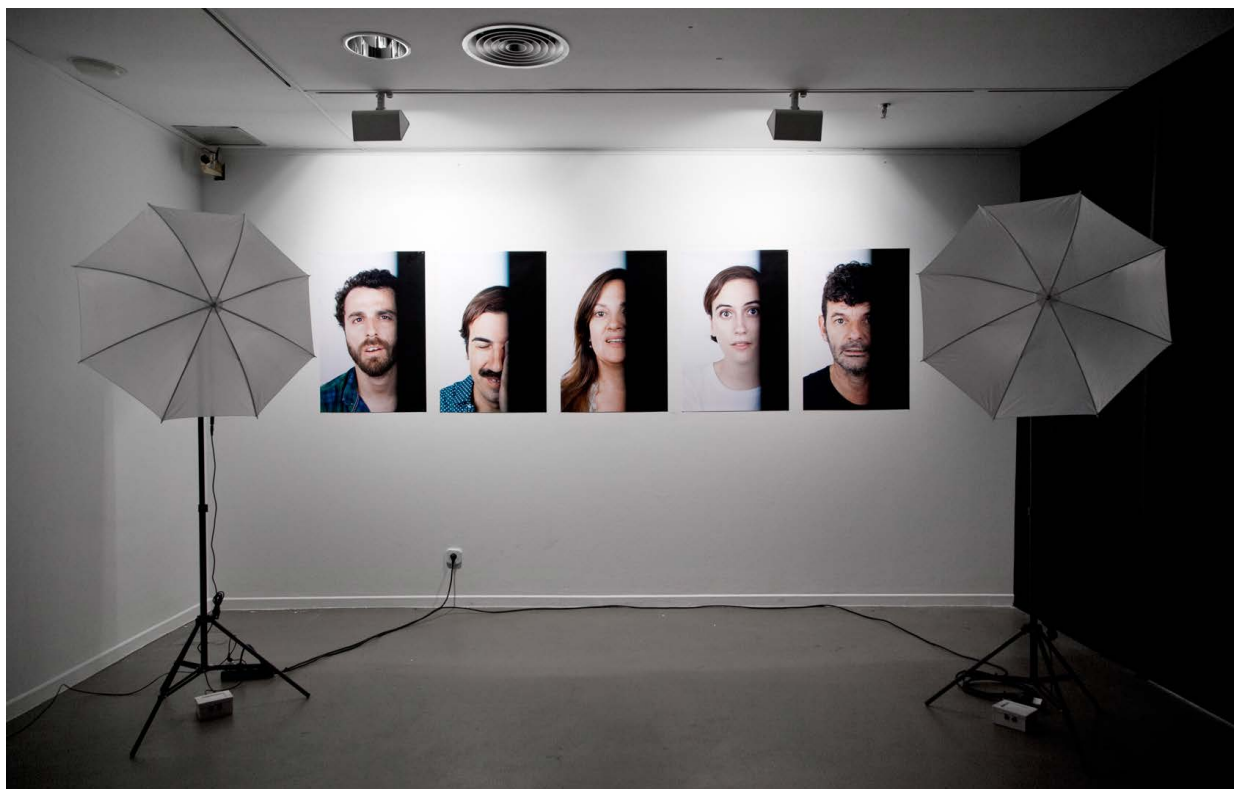
El projecte s'estructura al voltant de la figura d'Adonis, sent aquest el paradigma de bellesa masculina, contenint implícitament característiques de comportament que constituïen com havia de ser i sentir un home.

A *Hombres coronados* Adonis s'entén com la personificació d'atributs relacionats amb la masculinitat hegemònica pròpia del patriarcat. En algun moment aquesta forma d'entendre la masculinitat ha de ser revisada i transitar per una mort simbòlica com ocorre al mite. Aquesta mort no és un destí o una fi, sinó una regeneració, un pas de transformació necessari perquè puguin germinar diverses formes més igualitàries i més enriquidores per a tots d'entendre la condició masculina i la seva relació amb la femenina.

Els homes retratats es presenten com Adonis actualitzats, vivint la seva condició masculina de formes molt diverses però unint-los a tots la seva recerca cap a formes més igualitàries i lliures de relacionar-se amb els altres i amb ells mateixos. Tots ells llueixen corones de flors que d'una banda evocuen al mite i per l'altre poden llegir-se com un empoderament donat des d'allò femení.

NOSALTRES

2015

5-10 fotografies 90x60 cm

Vídeo monocal. Format digital reproduït en tablet de 9" 11:50 min. 16:9 Alta definició (720p) [Enllaç](#)

Dos flaixos muntats amb trípod i paraigües connectats a sensors de presència

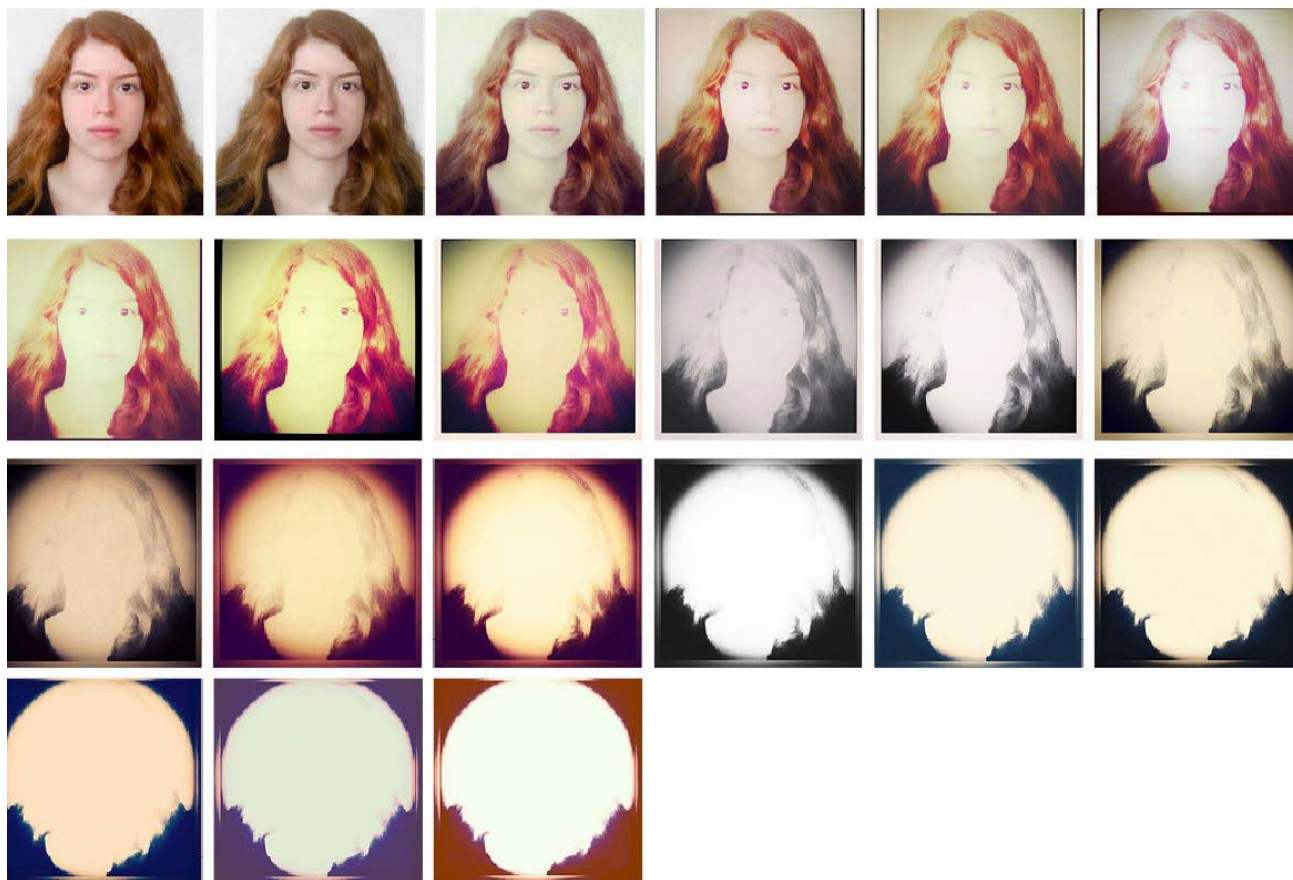
A *Nosaltres* les relacions entre identitat-subjectivitat-societat es representen en una sessió fotogràfica particular: l'estudi es troba totalment a les fosques, i durant la sessió només s'il·lumina amb el centelleig dels flaixos enlluernant a la persona fotografiada de forma inesperada. Mentre els hi faig les fotografies, intento establir una conversa al voltant dels conceptes individu i societat.

La tensió provocada per les interrupcions lumíniques es tradueix a la pròpia forma d'obtenir les imatges. La càmera fotogràfica està configurada a una velocitat més lenta que la indicada per sincronitzar-se amb els flaixos, això es tradueix visualment amb l'aparició d'una franja negra que cobreix part de la imatge, que es pot apreciar també al registre fotogràfic.

La fotografia voldria captar en un instant el que és (l'individu), el que vol ser (la seva subjectivitat) i el que volen que sigui (la construcció social), per mitjà de la creació d'un moment intens i d'estranyament. La sessió fotogràfica representa un constrenyiment social i a la vegada la possibilitat de reflexionar sobre aquest. Però aquesta reflexió no fa més que confrontar l'individu amb si mateix i analitzar el seu comportament social versus la construcció dels seus desitjos. *Nosaltres* es desplega inevitablement en diferents lectures, ja que entenc que la societat està conformada a la vegada per els individus i el resultat som "nosaltres", una relació individu-societat que esdevé un complex joc d'anada i tornada.

SELFIE

2014

Vídeo monocal

Format digital 1:1 reproduït en loop en un monitor de 19"

5:4

[Enllaç](#)

Autoretrat realitzat mitjançant la càmera integrada d'un telèfon mòbil aplicant gradualment tots els filtres d'Instagram.

Selfie pren com a referència una entrevista a Kevin Systrom (CEO i cofundador d'Instagram) on declarava que la permanència de les imatges pujades a aquesta aplicació és de unes deu hores, passat aquest temps una foto allotjada a Instagram "desapareix", no es registra cap usuari que torni a visualitzar aquella imatge, perdent-se alhora entre moltíssimes altres. Entre tanta informació no podem discernir coneixements concrets, quedant-nos cecs davant la hipervisibilitat de les imatges.

Els autorretrats, coneguts popularment com selfies, proliferen a tota la xarxa en un intent desesperat de que la nostra identitat transcendeixi i arribi a altres persones. Paradoxalment en un món virtual, la vertadera identitat és dubtosa i intercanviable, i per tant, perible.

ORÍGENES

2014

Vídeo multicanal

Format digital reproduït en loop en tres monitors de 24"

16:9 Alta definició (1920p)

[Enllaç](#)

Als tres vídeos que componen *Orígenes* es solapen dues paraules que fan referència a la gènesi de la fotografia: cultura/naturaleza, contexto/esencia, exterior/interior. Les fotografies estan preses de tal manera que generen un efecte estereoscòpic, imitant la visió binocular com la humana. Aquesta visió dual no només ha de ser considerada des d'una perspectiva fisiològica sinó també conceptual, doncs tant teòrics postmoderns com formalistes han volgut identificar la fotografia amb una única font generativa dins d'un sistema binari.

No obstant això, el discurs dels protofotògrafs -pensadors i científics que van establir els fonaments necessaris perquè la invenció de la fotografia fos possible- presenta la seva invenció com una economia diferencial de relacions que confon completament aquestes categories. Per tant, cap dels elements dels binomis pot presentar-se com autònom o simplement com a oposat al seu contrari. La fotografia és entesa com el moviment d'allò que es divideix constanment contra si mateix.

CULTURA

NATURALEZA

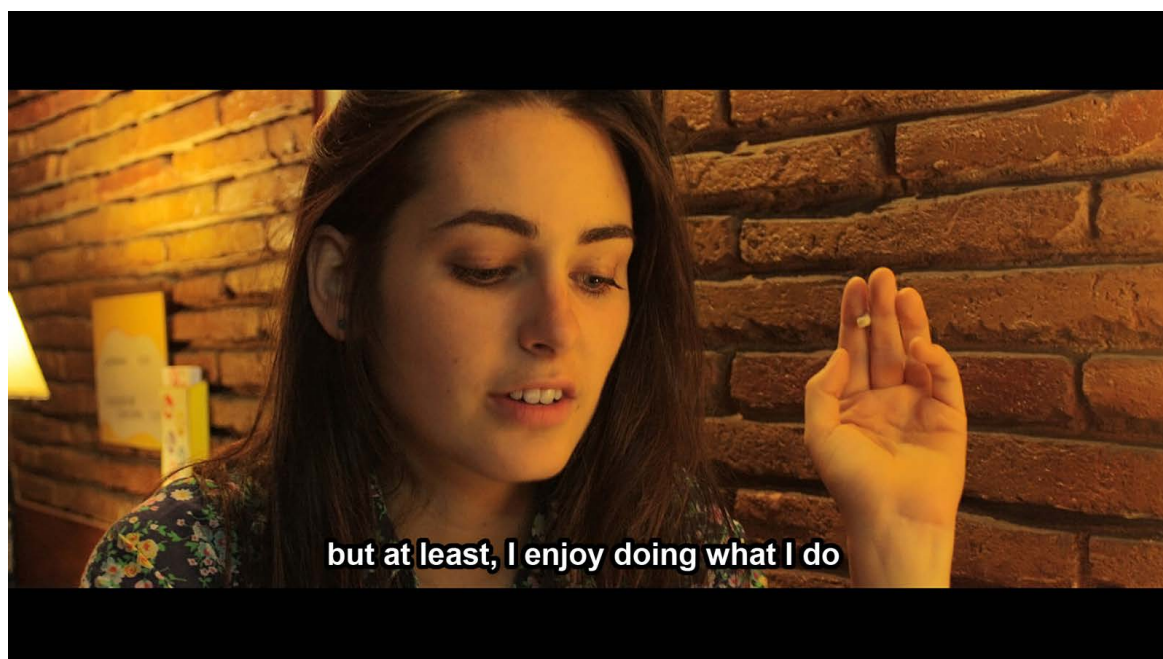
CONTEXTO

ESENCIA

EXTERIOR

INTERIOR

NOT FILMED IN CINEMASCOPE

2012

Muntatge audiovisual

Format digital reproduït en sis tablets de 9" mitjançant la interacció amb l'usuari

16 s / 9 s / 34 s / 21 s / 38 s / 21 s

21:9

[Enllaç](#)

Not Filmed in Cinemascope està format per sis vídeos composts per un fotograma fix i àudio. L'àudio pertany a una entrevista que va realitzar Alex Reynolds a Lilli Hartmann on exposa la seva forma de concebre la creació artística portat a la pràctica a la seva obra *Trilogy*. En aquesta peça disfresso fotografies convertint-les en fotogrames de pel·lícules, apropiant-me de trets formals del llenguatge cinematogràfic com el format panoràmic i els subtítols. El fet d'adoptar l'estètica cinematogràfica es deu a dues raons: d'una banda faig referència a *Trilogy* i per altra, en reduir una suposada pel·lícula a la mínima expressió (un fotograma i àudio) exemplifica una concepció exposada tant en l'àudio com en els subtítols, plantejar-se quin és el camí més curt per materialitzar una idea.

